

MARTTI LUTHER

Jumalan siunaus ja avioliiton onni

Kaikkein ihanin ja onnellisin avioliitto on varmasti se, jossa pöytään ja aviovuoteeseen ovat kirjoitettuina sanat: Jumalan suosio, tahto ja hänen hyvä antinsa. Tämä on todellista ja suurensuurta rikkautta, etkä tämänvertaista siunausta paavin säädöksistä löydäkään. Sanoohan kantaisä Jaakob tuonempana: “Nämä ovat ne lapset, jotka Jumala on minulle lahjoittanut” (1.Moos. 33:5), tarkoittaen erityistä suosiota ja osoittaen siunausta. Tällaiset ihmiset käsittävät asian ja tuntevat luojaansa ja hänen tekonsa; he tietävät, mistä ovat syntyneet ja mistä kaiken saavat.

Näitä totuuksia ei kuitenkaan opeteta oikeusopissa, ei kirkollisissa säädöksissä eikä siviilioikeudessa, ei myöskään lääketieteessä, vaan ainoastaan Pyhässä Raamatussa. Kaikki saavat kuulla, että Aabrahamilla on ollut runsaasti omaisuutta ja rikkautta ja että hän on kerännyt paljon varallisuutta. Mistä tämä rikkaus ja omaisuus? Raamattu vastaa, että Jumalan siunaava lempeys, joka loi hänet mieheksi, myös antoi hänelle omaisuuden.

Jos mekin voisimme näin ajatella ja uskoa, olisimme onnelliset aivan vähäisestäkin omaisuudesta emmekä muh-

keimmastakaan omaisuudesta olisi enempää innoissamme kuin vähimmästäkin varoista. Eihän ole mitään eroa suurella ja pienellä omaisuudella, jos ajatellaan Jumalaa, joka siunauksen antaa: sillä, joka omistaa yhden ainoan lehmän tai vain yhden lapsen, on siunaajana sama Herra kuin mahtavimmalle kuninkaalla.

Jos voisimme tähän tapaan katsoa Jumalalta saaduksi kaiken hyvän hedelmän, jokainen olisi osaansa tyytyväinen. Se, joka ei tähän pysty, turvautuu häpeälliseen voitonpyyntöön, kaikki keinoin, hyvin ja huonoin, hän ei ikinä saa kylläänsä, vaan aina vain hän ponnistelee kyltymättömän rahan ja tavaran himon vallassa.

Mutta jos hänellä olisikin tämä mieli: Herra Jumala, mitä vain minulle annatkin, sen otan vastaan iloisena ja kiittolisena, ja mitä et anna, sitä vailla olen mielelläni, tyydyn vähiin varoihin yhtä hyvin kuin suuriin — siinä tapauksessa hän olisi paljon tyytyväisempi.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 390-391. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Kirkon perustus ja tulevaisuus

Jokaisella, jolle Jumalan sana ja seurakunta on rakas, on mielessään kysymys kirkon tulevaisuudesta. Kysymme, miten kirkko voi selviytyä muuttuvassa maailmassa. Miten maallistumisen vaikutuksista huolimatta seurakunta voi pysyä ja elää tulevaisuudessakin?

Houkutteleva vaihtoehto on, että kirkon pitäisi muuttaa opetustaan nykyaikaisemmaksi. Käytännössä se merkitsisi sitä, että maailman aatteet ja muutokset hiljalleen tunkeutuisivat kirkkoon. Tämä merkitsisi muun muassa avioliiton pyhyden opetuksesta luopumista. Jumalan sanan opetuksen tilalle otettaisiin joitakin viihteellisempiä asioita. Tunnustuksellisilta seurakunniltamme voitaisiin odottaa, että ne alkaisivat harjoittaa kirkollista yhteyttä myös toisin opettavien kanssa ja jakaisivat alttarin sakramenttia myös niille, jotka kuuluvat toisella tavalla opettaviin seurakuntiin. Näin kirkko luopuisi sellaisista asioista, jotka herättävät kyselyä ja ehkä loukkaantumistakin.

Mitä tällainen kirkollinen uudistuminen olisi ja millaiseen tulevaisuuteen sellainen johtaisi? Pintapuolisesti katsoen tuollaisella tiellä voitaisiin saavuttaa ihmisten suosiota. Syvemmin tarkasteltuna kyse olisi jostakin aivan muusta. Eihän tuollaista uudistusta ohjaa Jumalan sana, vaan viime kädessä ihmisten mielipiteet. Sellaisesta tiestä apostoli Paavali varoitti vakavasti yksityisiä uskovia mutta myös seurakunnalle soveltuvalla tavalla:

“Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.” (Room. 12:2)

Apostoli Paavalin varoituksesta on luettavissa se, millainen ihmismielipiteitä seuraavan kirkon tulevaisuus on. Se on maailmaan mukautuminen, viime kädessä tarpeettomaksi tuleminen. Tuolla tiellä kirkon toiminnasta tulisi vain maallisen elämän hengellinen mutta sisällöltään hyödytön kuorrutus. Se ei ole oikeaa kirkon rakentamista.

Kirkon perustus ja kulmakivi on Jeesus ja hänen tekemänsä sovitustyö. Se tarkoittaa sitä, että hän otti koko maailman syntivelan päällensä ja antoi itsensä uhriksi syntisten edestä. Näin hän maksoi kaikkien ihmisten syntivelan ja avasi tien taivaaseen.

Kirkon toiminnan kannalta olennaista on, että ihmiset tietävät tarvitsevansa syntien sovitusta. Tämän johdosta on muuttuvassakin ajassa saarnattava Jumalan lakia. Tänäkin päivänä laki kieltää jumalanpilkan, hänen sanansa hylkäämisen, maalliseen omaisuuteen luottamisen, vanhempien ja esivallan halveksimisen, avioliiton rikkomisen, pahan puhumisen lähimmäisistä ja kaiken muun, mitä kymmenen käskyä kieltää. Tästä vaikeneva kirkko tekisi kaksinkertaisen onnettomuuden. Pahinta on, että tällä tiellä syntien anteeksiantamuksen tarve himmenee ja hengellinen epäselvyys kasvaa. Lisäksi lain saarnan heikkeneminen edistää ulkonaisen elämän turmeltumista.

Vaikka lain saarna on tärkeä, on se kuitenkin vain apuvirka. Laki ei pelasta ketään eikä anna rauhaa. Se osoittaa evankeliumin tarpeen.

Evankeliumi Kristuksesta on Raamatun pääoppi. Kirkon opetuksen tulee keskittyä siihen, että Vapahtaja on tullut syntisiä pelastamaan. Raskaisiinkin synteihin langennut ja maailman menoon eksynyt saa uskoa syntinsä anteeksi sen tähden, että Kristus on armotyössään sovittanut kaikki synnit. Näin kirkko ei mukaudu maailmaan vaan voi opetuksellaan vetää maailmaan mukautuneen jälleen Kristuksen yhteyteen. Tästä iloitsevat taivaan enkelit. Ja voi sitä riemua sillä, joka harhateiltä Vapahtajan luo palattuaan voi sanoa: “Minun syntini ovat anteeksiannetut.” Onhan tällainen omassa voimassaan kadonneen mutta Kristuksen löytämän armolapsen riemu sinunkin riemusi?

Jumalan sanassa pysyvällä kirkolla on tulevaisuus. Kulmakivi on paikoillaan. Vapahtajan armotyö on voimassa eikä se muutu. Vapahtaja antaa sydämelle rauhan myrskyjenkin keskellä. Hänen armonsa varassa tulevaisuus on taattu. Kerran myrskyt lakkaavat ja Vapahtajan omien usko vaihtuu näkemiseksi taivaassa.

Kimmo Närhi

Vapahtajan armo antaa halun palvella

Matt. 8:14-17: *“Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa. Niin hän koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä. Mutta illan tultua tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaat hän paransi; että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: “Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.”*

Meidän tekstimme Matteus 8:14-17 on hieno loppiaisen ajan teksti, jossa Jeesus ilmaisee itsensä Messiaana, sellaisena, joka otti meidän heikkoutemme ja kantoi meidän sairautemme. Hän teki tämän kaikkien ihmisten puolesta. Meidän tekstimme alkaa kertomuksella Pietarin vaimon äidin parantamisesta. »Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa» (Matteus 8:14).

Jeesus näytti valtansa ja kunniansa

Meille kerrotaan, että Jeesus kosketti hänen kättänsä; ei saadakseen tietää, mistä taudista oli kyse, kuten lää-

kärit tutkivat, vaan parantaakseen sairauden. Hänen kosketuksensa ei ollut taikurin kosketus vaan sen, jota kutsutaan Jumalan Sanaksi. Hän on totinen Jumala. Hänen huolehtiva kosketuksensa osoitti hänen sydämellistä hyvyttään ja hellyyttään. Raamattu kertoo meille, että hän on ihmisenä kantanut meidän heikkoutemme. Samalla tavoin Kristus näyttää hengellisen paranemisen tien, käyttämällä sanansa voimaa. Sanan kautta Jeesus edelleen varjelee luomakuntaa. Hän tarttuu meihin, hän koskettaa meitä, sekä ruumista että sielua, hänen kaikkivoivan Sanansa kautta.

Kuume lähti Pietarin anopista. Hän nousi ja palveli heitä. Usein ne, jotka paranevat kuumeesta, tarvitsevat aikaa toipuakseen ja saadakseen voimansa. Pietarin anopin paraneminen ei ainoastaan kuvasta Jeesuksen kunniaa, joka ilmeni parantamisihmeissä, vaan se myös kuvastaa hänen kunniaansa meissä. Pietarin anopista ei tule mitään »tähtihenkilöä» ihmisten ihmeteltäväksi; eikä hän omaksu itselleen mitään tärkeää roolia. Pikemminkin hän heti nousi sängystään ja alkoi palvella kaikkia taloon kokoontuneia-

ta. Jeesuksen kunnia ei ilmennyt vain paranemisessa vaan myös palvelemissa! »... ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä» (Matt. 20:28). Hänen kunniansa palvelijana ilmenee nyt Pietarin anopissa; se ilmenee hänen palvellessa

hänen Herraansa, ja kaikkialla hänen ympärillään. Tämä sama kunnia heijastuu meidän elämässämme. Meille annetaan uusi elämä Kristuksessa; me otamme vastaan hengellisen parantumisen Sanan saarnan kautta. Näin me emme enää itse elä, vaan Kristus elää meissä. Jumalan suuri ja valtava kun-

nia heijastuu siinä, että palvelemme lähimmäistämme. Sanan kautta Jeesus koskettaa meitä. Mutta meidän elämämme välityksellä, joka on keskitetty hänen Sanaansa, hän koskettaa muita, hän koskettaa ympärillämme olevia. Meidän palvelumme kuvastaa, mitä Kristus on tehnyt antaessaan meille uuden elämän, ja Hän elää ja toimii meidän kauttamme.

Evankeliumi leviää

Epäilemättä sana Pietarin anopin paranemisesta levisi. Kun sapatinpäivä oli päättynyt ja ilta oli tullut, Kapernaumin ihmiset toivat kaikki riivatut ja sairaat perheenjäsenet ja ystävät Jeesukselle parannettaviksi. Markuksen mukaan koko kaupunki oli kerääntynyt ovelle. Jeesus laski kätensä jokaisen päälle. Hän ajoi ulos riivaajia Sanansa kautta. Hän ei lähettänyt ketään pois. Rakkaat ystävät, minä ajattelen miten meille, Kristuksen kirkolle, on annettu hänen pyhän Sanansa. Hänen Sanassansa meidän Vapahtajamme jatkaa puhumista, parantamista, ja hän vapauttaa meidät kaikesta pahasta. Sanan kautta hän koskettaa meidät henkeämme. Mutta tämä kaikki on hyvin suurta tarkoitusta varten. Epistolateksti täksi päiväksi toisessa Korinttolaiskirjeessä, 1:3ff., kertoo tästä tarkoituksesta: »Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat». Evankeliumi, Jumalan Sana, lohdutus ja para-

neminen, jotka meillä on Kristuksessa: näitä ei ole tarkoitettu meidän pitävän itsellämme. MAAILMA on kerääntynyt meidän ovellamme! Sama palveleva Herra asuu meissä ja meidän keskellämme. Hän jatkaa kunniansa osoittamista meidän välityksellämme palvelemalla muita.

Jeesus ajoi ulos riivaajia hänen Sanansa kautta. Tässä näemme, miten Jumala ilmoittaa ja näyttää voimansa yli saatanan. Kristuksen maailmaan tulemisen tarkoitus ja suunnitelma oli riisua saatana aseista. Jeesus tuli rikkokomaan perkeleen vallan ja tuhoamaan hänen tekonsa.

Sielu saa avun syntien anteeksi-antamuksesta

Meidän tekstimme myös tuo meidät raamatun tärkeän täyttymisen äärelle! Vanha testamentin profetoiden toteutuminen oli Kristuksen suuri huomion keskipiste ja suuri todistus, että hän oli Messias. Matteus siteerasi profeetta Jesajan sanoja, »Hän otti päälensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme». (Matteus 8:17). Tällä lainauksella Jesajasta Matteus muistuttaa Herran palvelijasta, joka oli luvattu Jesajan kirjassa, palvelijasta, joka huolehtii heistä, jotka olivat rikkinäisiä ja epätoivoisia. Jeesus toteutti tämän kuolemallaan sovittaen monien synnit. Kristus kantoi synnit kuolemansa kautta ja kantoi sairaudet hänen elämänsä ihmeiden kautta; vaikka ne ihmeet ovat loppuneet, me saatamme sanoa, että hän »itse kantoi meidän syntimme» ruumiissansa ristinpuuhun.» (1 Piet. 2:24).

Kun ihminen lankesi syntiin, hän ansaitsi synnin palkat: kivun ja surun,

vaivan, sairauden ja kuoleman. Ei ollut ketään ihmistä, joka voisi tehdä tekemättömäksi sen, mitä Aatami teki, ei ollut ketään, joka voisi olla välittäjä ja pelastaa ihmisrodun. Pelastaakseen meidät Jumala antoi meille välittäjän ja toi pelastuksen meille. Hän lähetti Poikansa, Herramme Jeesuksen Kristuksen, meidän syntiemme sovituksiksi. Tämä tarkoitti sitä, että hän tuli kuolemaan meidän syntiemme tähden, ei ainoastaan rangaistuksena, vaan sitä, että hän ottaa itselleen meidän syntimme ja pahat tekemme, aivan kuin ne olisivat hänen omansa. Se tarkoitti, että hän ottaisi syntien paikan. Sen lisäksi hän kuoli kaikkien tähden. Hän oli kirottu meidän sijastamme. Jeesus Kristus kuoli Jumalan Karitsana, ottaen meidän syntimme itselleen, vanhurskas väärien tähden. Tämä meidän vuoksemme tehty uhraus mahdollistaa, että syntinen saa syntinsä anteeksi ja tulee sovitetuksi Jumalan kanssa. Jeesus Kristus tarjoutui syntisten sijaiseksi. Sitäpaitsi tekstimme sanoo, että hän otti meidän heikkouksemme ja sairautemme itselleen. Jeesus huolehtii myös meidän ruumiistamme. Ja silti me elämme tässä langenneessa maailmassa »synnin ja kuoleman» ruumiissa. Jeesus, joka voitti synnin, kuoleman ja helvetin, nostaa meidät kuolleista. Me tunnemme ja tiedämme vielä synnin vaikutukset. Synnin takia kaikki ihmiset ovat kirodot sielun ja ruumiin puolesta. Voi olla, ettemme haluaisi kuulla tätä näin voimakkaasti sanottuna. Mutta Jeesuksenkaan ei ollut helppoa käsitellä synnin kirousta. Meidän sijaisnämme hänestä tuli ihminen ja hän kärsi,

kuoli ja nousi meidän sijastamme. Nämä ovat pelastavat totuudet, joihin Matteus ohjaa meitä, kun hän puhui Jesajan kirjan luvusta 53, ja sen toteutumisesta, »Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme».

Jeesus jatkaa meidän hoitamistamme! Hän tietää meidän heikkouksemme; Hän hoitaa meitä, kun me olemme sairaita. Hän on ja pysyy juuri Jumalana. Me saamme viedä hänen eteensä kaikki tarpeemme. Meille varmistetaan, että hänen Sanansa kautta hänen valtakuntansa tulee ja että hän hallitsee kaikkia asioita kunniaansa varten ja varten, meidän hyväksemme. Tosiaankin Jeesus »vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan» (Ef. 1:11). »...Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut» (Room. 8:28). Paavali myös muistuttaa meille, että »Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?» (Room. 8:32). Tämä kaikki tapahtuu Sanan kautta, sekä meille, jotka kokoonnumme täällä tänään ja maailmalle, joka kokoontuu meidän ovellamme! »Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen.» (Ilmestyskirja 1:5b-6).

Rev. Edward Brockwell

Jumalan palvelijan autuas osa

Kynttilänpäivänä

Luuk. 2:22-32 *“Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaaksensa hänet Herran eteen - niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: “Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi” - ja uhrataksensa, niinkuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkyä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä. Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun. Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: “Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoilta, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.” Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.”*

Kallit kristityt Vapahtajassa Jeesuksessa Kristuksessa! Jumalan sana opettaa, että jokainen, joka katumuksessa ja uskossa tulee Herran

Kristuksen luokse, saa rauhan ja autuuden. Ilman mitään rajoitusta Raamattu sanoo: “Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.” Onpa ihminen sitten sellainen, joka Timoteuksen tavoin lapsuudestaan saakka tuntee pyhät kirjoitukset ja uskoo niiden mukaan tai sellainen kuin ristin ryöväri, joka viime hetkinään uskoi Jeesukseen, hän tulee otetuksi perille taivaan autuuteen. Tämä tosiasia teroittaa meille Jumalan armon lohdullisuutta ja varmuutta itseämme ajatellen. Se teroittaa myös sitä, että kun Jumalan armoa julistetaan, sen saa autuudekseen jokainen ottaa vastaan.

Tekstimme antaa meille erityisen syyn tarkastella sitä suurta hyötyä, joka koituu uskossa vaeltamisesta koko elämän ajan. Esimerkki tästä on Simeon temppelessä. Hän oli hurskas ja jumalinen mies, kaikesta päätellen ollut sellainen jokseenkin koko elämänsä. Hänelle elämä oli ollut Israelin lohdutuksen odottamista, siis luottamista luvattuun Vapahtajaan. Edessä oleva kuolema oli hänelle rauhaan menemistä Jumalan sanan mukaan. Tällaisesta elämän mittaisesta turvaamisesta Herraan on suuri hyöty tai montakin hyötyä. Voimme tarkastella niitä kolmesta näkökulmasta: 1) Uskossa vaeltava voi olla varma, että hän perii autuuden, 2) Uskossa vaeltava on jo saanut voiton katkerasta kuolemasta ja

3) Uskossa vaeltava näkee kuoleman läpi iankaikkisen autuuden.

1. Autuuden varmuus

On suuri hyöty siitä, että omistamme varmuuden autuaallisesta kuolemasta. Silloin olemme valmiit joka hetkenämme siirtymään autuuteen. Tätä koskee rukous: ”Varjele meitä äkillisestä, katumattoman kuolemasta.” Joka vaeltaa uskossa, siirtyy autuuteen, milloin kuolema sitten tulee. Äkillinenkään kuolema ei ole pelottava asia. Joka Vapahtajaan turvaa, voi omistaa autuuden niin kuin Stefanus, joka lähti tästä elämästä voimiensa päivinä. Hän oli esikuva, joka antoi uskon todistuksen eläessään ja myös kuolemansa hetkellä. Uskon varmuudessa hän lähti ja nautti sitä suurta hyötyä, jonka usko antoi. Äkillinen kuolema uskovalle tulleena ei ollut paha vaan autuaallinen siirtyminen taivaaseen.

Esikuvallinen, vaikka toisenlainen on myös Simeon. Ikää oli kertynyt paljon. Uskon asia oli kirkkaana mielessä. Ei tarvinnut huolehtia epävarmuudessa, vaan edessä ollut kuolema tuotti rauhan.

Onhan sinulla tällainen rauha ja mieli, että tahdot uskossa ja varmuudessa turvata Vapahtajaasi? Tämä on huomionarvoinen asia. Moni voi luottaa omaan voimaansa ja ajatella, ettei kuolema vielä tule. On niitä, jotka lykkäävät parannusta ja ajattelevat, että uskon asia voidaan selvittää joskus myöhemmin. Mutta silloin ollaan pettäväällä perustalla. Kuka tietää, näkeekö huomista päivää? Ei kukaan. Kuka tietää, kuinka kauan tämä maailma pysyy? Ei kukaan. Jumalan sana ei turhaan varoita: ”Tänä päivänä, jos te

kuulette hänen äänensä, älkää paadutako sydämiänne.” On aivan totta, että jos ihminen turvaa Herraan vaikka viimeisellä hetkellään, hän saa syntinsä anteeksi. Mutta totta on myös se, että joka hylkää Jumalan sanan elämänsä kuluessa, sen pitkinä vuosina, on suuressa vaarassa, ettei käänny edes viimeisellä hetkellään.

Turvaa siis Herraan nuoruuden vuosina, aikuisuudessa, vanhuudessa, millainen elämäntilanteesi sitten onkin. Silloin saat sen lohdutuksen, että kuolemasi on autuaallinen. Saat niin kuin Simeon, mennä rauhaan.

2. Herraan turvaava omistaa voitton kuolemasta

Mihin sitten perustuu tuo varmuus ja autuus, jonka perusteella voimme omistaa turvan jopa kuoleman edessä? Ajatellaanpa kahta vastakohtaa. Ensiksi ihmistä, joka on elänyt ilman uskoa synnin tiellä. Voimien vähetessä ja kuoleman koittaessa synnit nousevat kauhistamaan ja omatunto syyttää. Mihin hän voisi turvata? Mihin paeta, missä ei Jumala häntä näkisi? Ei ole turvapaikkaa, vain hirveä tuomion odotus. Epäuskoisella ei ole mitään, minkä hän saisi turvakseen synnin ja kuoleman vastapainoksi. Tilanne on kuin omaisuuteensa luottaneella rikkaalla miehellä, jonka sielu vaaditaan pois. Eivät maalliset aarteet voi häntä pelastaa. Toivottomuus on sen osa, joka käy kuolemaan ilman uskoa.

Aivan toisenlainen on sen osa, joka turvaa Herraan. Hän saa lohdutuksen Simeonin sanoista: ”Minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmes-

tyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.” Jokainen uskova on uskon silmin nähnyt Jumalan autuuden. Vapahtajan, joka on tullut kaikille kansoille valkeudeksi ja kirkkaudeksi. Nämä ilmaisut tarkoittavat sitä, että Kristus on tullut syntien anteeksi-antamukseksi jokaista varten. Kynttilänpäivän aihe viittaa Kristuksen maailmaan tulemiseen, se liittyy aiheensa puolesta siis jouluu.

Tässä tekstissä korostuu se, että hän tuli lain alaiseksi. Hänen puolestaan uhrattiin lain säätämät uhrat. Tämä oli yksi osa sitä, mistä apostoli Paavali kirjoitti: *“Kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.”* (Gal. 4:4,5) Vapahtaja tuli täyttämään lain vaatimukset meidän edestämme ja antamaan itsensä uhriksi meidän syntiemme tähden. Tästä syystä hän on synnin ja kuoleman voittaja. Joka häneen uskoo, omistaa voiton synnistä ja kuolemasta. Minkä sinä olet rikonut, on Jumalan Poika antanut anteeksi. Sinä olet ansainnut kuoleman, mutta Jumalan Poika on noussut kuolleista ja avannut tien iankaikkiseen elämään. Tämän varmuuden saat uskossa omistaa. Näin olet vapaa tuomiosta ja taivaskelpoinen Vapahtajasi tähden.

3. Uskova näkee kuoleman läpi iankaikkiseen autuuteen

Simeon näki Jeesuksessa Jumalan autuuden, pakanoiden valkeuden ja Israelin kirkkauden. Tämän johdosta hän myös sanoi: *“Sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään.”* Tämä rauhan tie ja päämäärä on kaikille uskoville sama. Autuuteen ja rauhaan on päässyt

ristin ryöväri, jonka elämä oli täynnä rauhattomuutta omien syntien tähden. Samassa autuudessa on Paavali, joka myös eli monen rauhattomuuden keskellä, ensin sen tähden, että seurasi teko-oppeja ja vainosi seurakuntaa, sitten sen vastustuksen tähden, jota hän sai kokea evankeliumia julistaessaan. Rauhassa ovat Maria Magdaleena, monen halveksima nainen. Samassa rauhassa on Maria, Herran äiti, jonka uskollisuutta syystäkin arvostetaan. Sinne rauhaan tähysi myös Simeon.

Miksi mekin saamme katsoa kuoleman läpi iankaikkiseen rauhaan ja iloon? Samasta syystä kuin nuo mainitut henkilöt. Autuudessa ovat synnit poissa. Ei ole omia syntejä, ei uskon taistelua, ei lankeemuksia eikä niiden seurauksia. Ei ole Jumalasta pois kääntynyttä maailmaa, joka hyökkäisi evankeliumia vastaan. On vain rauha ja ilo, kun saamme katsoa Jumalaa kasvoista kasvoihin.

Seurattaamme siis kaikkien pyhien esikuvaa. Pitäkäämme usko Vapahtajaan kaikkea kalliimpana. Seurattaamme hänen sanaansa joka päivä ja eläkäämme siitä. Silloin saamme omistaa kaikki ne lahjat, joiden omistamisesta Simeon on esikuva: meidän ei tarvitse pelätä äkillistä katumattoman kuolemaa, omistamme voiton kaikesta synnistä ja kadotuksesta Jeesuksen tähden ja saamme katsoa tämän elämän perästä koittavaan iankaikkiseen autuuteen. Amen.

Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Vapahtajassa Kristuksessa Jeesuksessa.

Amen.

Kimmo Närhi

Luterilainen Tammi-Helmikuu 1931

Rauhaa ja iloa kristityn elämän tiellä

“Sillä ilossa te lähдете ja rauhassa teitä saatetaan” Jes. 55:12

Kirj. Prof. Th. Lätsch, St. Louis, Mo.

Tällaisia sanoja lausuu herra niille, jotka ovat ottaneet hänen armokutsunsa vastaan, jotka ovat häneltä rahatta ja hinnatta ostaneet sekä viiniä että maitoa, Jes 55: 1, jotka ovat hyljänneet syntisen tiensä ja palanneet Herran tykö, j. 7, jotka ovat yhtyneet siihen liittoon, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan, ja jotka sen perusteella lohduttautuvat “Davidin lujilla armoilla”, j. 3, jotka Kristus on kaikille ihmisille hankkinut. Kaikille näille eli toisin sanoen kaikille uskovaisille kuuluu tämä lupaus, että he saavat lähteä ilossa ja että heitä rauhassa saatetaan. Heidän elämänsä tie on oleva rauhan ja ilon tie. Ja mihin ikinä he silmänsä luovat, katso kaikkialla ympäröi heitä rauha ja ilo.

Jos katsahdamme ylöspäin, niin vallitsee kristittyjen yllä – niin korkealla kuin taivas on maasta heidän Jumalansa ja Herransa määrätön armo, hänen, joka on heille luvannut: “Kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää”, Jes. 55: 3. “Minun lampaani kuulevat ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän eivätkä he huku iankaikkisesti, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni”, Joh. 10: 27-28. Jumala, joka on heille tämän lupauksen antanut, voi ja tahtoo siinä pysyä. Onhan hän sellainen Jumala, joka antaa sateensa ja

lumensa tulla alas taivaasta ja vaikuttaa, etteivät sinne palaja, ennenkuin ne ovat kostuttaneet maan ja tehneet sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, niin että se antaa kylväjälle siementä ja syöjälle leipää. Ja hänen sanansa, joka hänen suustaan lähtee, ja kaikki hänen lupauksensa ovat myös sellaisia. Ne eivät tyhjänä palaja hänen luokseen, vaan tekevät, mitä hänelle otollinen on, ja se menestyy, jota varten hän on ne lähettänyt, Jes. 55: 10, 11. Luottaen tämän kaikkivaltaisen, uskollisen Jumalan armoon voivat uskovaiset varmasti ilossa lähteä ja rauhassa tietänsä kulkea.

Jos he katsahtavat taaksensa ja silmäilevät kuluneita elämän päiviä, niin he varmaan huomaavat monta syntiä, muistavat monta hetkeä, jolloin he eivät pitäneet Jumalaa silmänsä edessä eikä sydämessään, jolloin he tekivät vastoin Jumalan tahtoa. Niin, moni kristitty joutuu muistamaan pitkiä vuosia, jolloin hän vielä oli kaukana lupauksen liitosta ja vaelsi tietään omia himojansa seuraten ilman Kristusta, ilman Jumalaa, ilman toivoa maailmassa, Ef. 2: 11, 12. Ja vaikkakin heidän kulunut elämänsä todistaa synnin suurta valtaa, niin todistaa se kuitenkin vielä paljoa suuremmasta armosta Kristuksessa, joka on antanut

anteeksi heidän kaikki syntinsä, parantanut kaikki heidän virheensä, joka on päästänyt heidän henkensä turmiosta ja joka on kruunannut heitä armolla ja laupeudella, Room. 5: 20; Ps. 103: 3, 4. Niin täytyy jopa kuluneen elämän synninkin koitua heille parhaaksi, kun se toiselta puolen kutsuu heitä muistamaan sen rakkauden voimaa, joka on ilmaantunut Jeesuksessa, sitä kaikkivaltiasta armoa, joka upottaa kaikki heidän syntinsä meren syvyyteen. Silmäys jo vaelletulle elämän tielle – kaukana siitä, että se riistäisi heiltä iloa ja rauhaa, päinvastoin ilahduttaa ja rauhoittaa heidän sydäntänsä täyttäen sen autuaalla vakuutuksella siitä, että Jumala, joka on heille tähän saakka niin runsaasti osoittanut armoaan, myös tulevaisuudessa on heitä johtava niin, että he voivat lähteä ilolla ja tulevat saatetuiksi rauhassa.

Jos he katsovat sitä tietä, jota he paraikaa kulkevat; niin voivat he Jumalaa kiittäen ja ylistäen todeta, että heidän jalkansa todella on ojennettu rauhan tielle, Lk. 1: 79. He vaeltavat uskon tiellä turvaten Vapahtajaansa, joka on hankkinut heille verensä kautta rauhan Jumalan kanssa. He vaeltavat pyhityksen tietä, joka vain voi tyydyttää sydäntä. Eivät he enää vaella turhuudessa eikä heidän elämänsä ole hukkaan kuluva. Eivät he enää ole niitä, jotka ovat antautuneet kuuliaisiksi synnille kuoleman palvelijoiksi, Room. 6: 16. Päinvastoin he Vapahtajan voiman turvissa vaeltavat jumalanpelvossa rakastaen Jumalaa ja lähimmäistään; he viettävät kunniallista elämää, mikä on Jumalalle otollista ja ihmisille kelvollista, Room. 14: 18. Eikö näitten tosiasiajn pitäisi

täyttää heidän sydämiään virkistäväällä ilolla? Eikö myös varmuus siitä, ettei heidän pidä tuon parhaasta tahdostakin huolimatta yhä vielä puuttuvaisen vaelluksen kautta ansaita itselleen tainvasta ja autuutta, vaan että päinvastoin Vapahtaja vanhurskaudellaan peittää ja hyvittää kaikki heidän vikansa ja epätäydellisyytensä, – eikö tämä täyttäisi heidän omaatuntoansa ja sydäntänsä niitä syvimmällä rauhalla? – Tosin on tämä kristittyjen kulkema tie ja sen täytyy Jumalan määräyksen mukaan olla ristinalaista. “Monen ahdistuksen kautta pitää meidän mennä sisälle Jumalan valtakuntaa”, Apt. 14: 22. Mutta ei risti eikä ahdistuskaan, vaikka ne useinkin voivat raskaasti painaa kristittyä ja hänen sydäntänsä vaivata, voi kokonaan eikä ainaiseksi riistää häneltä hänen rauhaansa ja ilonsa. Sillä kristitty tietää, että tuo ahdistus on Jumalan ja hänen Herransa Jeesuksen Kristuksen Isän, laupeuden Isän ja kaiken lohdutuksen Isän sallima, hänen, joka lohduttaa häntä kaikessa hänen ahdistuksessaan, niin että samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsain määrin tulevat hänen osakseen, hänen osakseen myös tulee runsain määrin lohdutus Kristuksen kautta, 2 Kor. 1: 3-6. Näin on ja pysyy kristittyjen elämän tie rauhan ja ilon tienä.

Kristitty ei vaella yksin tietään. Häntä saattavat Jumalan enkelit, jotka on lähetetty niitä palvelemaan, jotka perivät autuuden. Jos hänen silmänsä aukenisivat, niin kuin Elisan rukouksen kautta tapahtui hänen palvelijalleen, niin näkisi hänkin ympärillään tulisia hevosia ja vaunuja, 2 Kun. 6: 17, ja Jumalan sotajoukon häntä saattavan, niin kuin se saattoi Jaakobia, 1

Moos. 32: 2. Eikä Herra käske vain enkelien seurata kristityitä, vaan Jumalan Poika itse, heidän Vapahtajansa on heille luvannut tahtovansa olla heidän kanssaan joka päivä maailman loppuun asti, Mt. 28: 20, heitä auttaa sodassa ja taistelussa, vaivassa ja ahdistuksessa, koetuksissa ja tuskissa, ja hän tahtoo antaa heille voimaa ja väkevyyttä, kärsivällisyyttä ja kestävyyttä, lohdutusta ja virkistystä. Kristityn kanssa ja hänen rinnallaan kulkee suuret joukot hänen kanssakristityitään, matkatovereitaan ja osaveljiään ahdistuksessa ja valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, Ilm. 1: 9. He tunnustavat hänen kanssaan samaa uskoa, harrastavat hänen kanssaan samaa pyhitystä, kantavat hänen kanssaan samaa ristiä, harjoittavat itseään hänen kanssaan samassa kärsivällisyydessä ja häntä neuvovat, kehoittavat, varoittavat, lohduttavat ja huolehtivat rakkaasti hänen sielustaan, ettei se menisi turmioon. – Näin kristitty kanssaveljiensä, Jumalan enkelien ja Vapahtajansa seurassa lähtee ilossa ja näin häntä saatetaan rauhassa.

Jos kristitty tähyää eteensä, niin loistaa häntä vastaan iankaikkinen jumalankaupunki. Siellä näkee hän pyhien joukon, joka seisoo Jumalan valtaistuimen ympärillä. Siellä hän kuulee täydelliseksi tulneiden vanhurskasten ylistyslauluja. Siellä hän saa nauttia taivaallisen rauhan ja valossa olevien pyhien ilon esimakua. Ja sitä varmemmin hän käy tietään, ettei hän vain kompastuisi kuten halvautunut. Sitä palavampi on hänen rukouksensa, että hän, joka hänessä on alkanut tämän hyvän työn, sen päättäisi Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä, Fil. 1: 6. Autuaallisessa rauhassa ja taivaallisessa ilossa vaeltaa

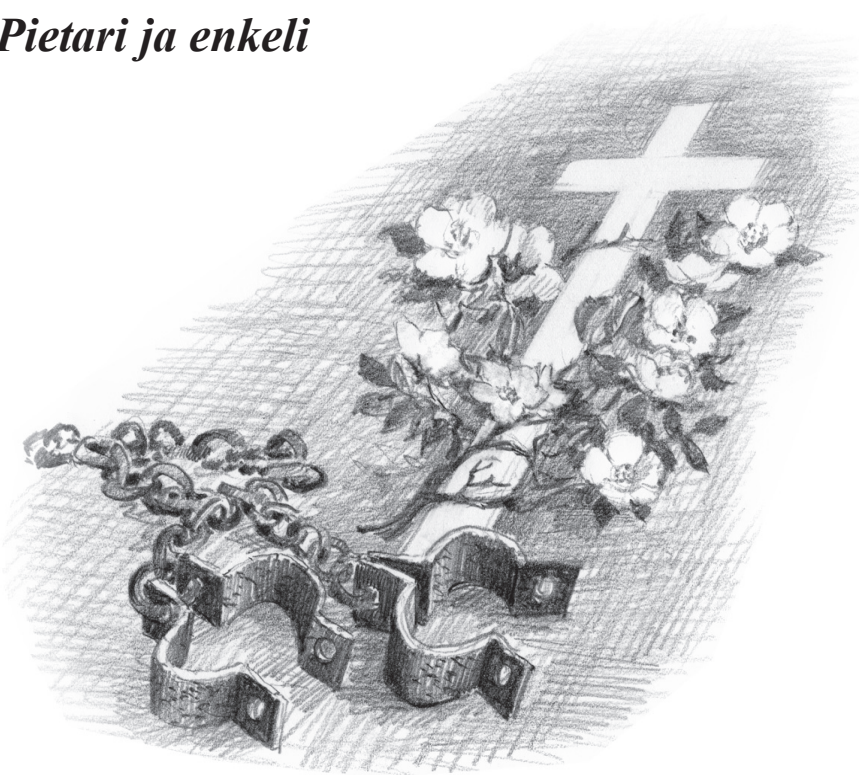

hän tietään, kunnes hän kaikkien lunastettujen kanssa tulee Siioniin riemulla, jossa iankaikkinen ilo on heidän päällä ja riemu ja ilo heidät saavuttaa ja murhe ja huokaus pakenevat, Jes. 35; 10.

Herra, suo meille armosi, että me ilossa lähtisimme ja että meitä rauhassa saatettaisiin!

(Suomennos "Der Lutheraner"-lehdestä 1930.)

Pietari ja enkeli

Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä. Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. Ja katso, hänen edessään seisoj Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään. Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi." Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua." Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä. Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti." Apt.t. 12: 5-11

"Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelimenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu." (2. Piet. 3: 9-13)

Monen jumalan palvelemisesta Vapahtajan turviin

Apt. 17:22-25, 30,31: *“Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: “Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: ‘Tuntemattomalle jumalalle.’ Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. ... nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista.”*

Apostoli Paavali julisti evankeliumia mahtavassa Ateenan kaupungissa. Hän oli sen yhdellä tärkeimmistä paikoista. Areiopagilla ratkaistiin kaupungin tärkeitä oikeusasioita. Mitä tekemistä tuolla paikalla on meidän kanssamme?

Elämme uskonopillisesti sekavassa ajassa

Suomi, oma isänmaamme, on kuin Paavalin aikainen Ateena. Kun Paavali käveli siellä, hän näki monenlaisten jumalien palvontapaikkoja. Nykypäivän Suomessa on hyvin paljon erilaista ja monenlaista jumalan palvontaa. On erilaisia uskontoja. Ulkonaisen kristikunnan sisällä on hyvin monenlaisia oppeja. Aikaamme leimaa paitsi erilaisten uskontojen moninaisuus, myös sellainen ajatus, että monenlaisten oppien esiintyminen olisi hyvä asia.

Tällaiselle ajatustavalla ovat omat taustansa. Aikanaan valtiokirkollisuus piti pakolla koko kansaa jäseninä. Kun käytännössä esiintyi erilaisia oppeja, ne kaikki jäivät valtiokirkon sisälle. Tällainen tottumus vähitellen vakiintui. Monipuolisuudesta on tullut osa tavanomaista ajatustapaa.

Erityisesti viime vuosikymmeninä on levinnyt sellainen ajatus, että myös kokonaan muut uskonnot ovat perimmältään samanarvoisia kristillisen uskon kanssa. Näin tottumus uskonopilliseen kirjavuuteen on vain kasvanut. Tilanne todella muistuttaa paljon sitä, mitä Paavali näki Ateenassa.

Miksi monien jumalien palveleminen ei auta?

Miksi apostoli Paavali otti puheensa johdannoksi alttarin, johon oli kirjoitettu "Tuntemattomalle jumalalle"? Siksi, että monenlaisten jumalien palvonta ei johda pitemmälle kuin tuntemattoman jumalan palvelemiseen. Se ei ole oikean Jumalan palvelemista.

Tuntemattoman jumalan palvelemisen taustalla on omantunnon todistus siitä, että Jumala on olemassa. Pelkän omantunnon todistuksen varassa ihminen jää kuitenkin hämärään. Hän käsittää syntiään jossain määrin. Hän voi tuntea pahaa omaatuntoa pahoista teoistaan. Laki vaikuttaa tuollaisessa uskonnollisuudessa jossain määrin, joskin vääristyneenä. Evankeliumia ei tuntemattoman jumalan palvelemisessä ole ollenkaan. Siksi se ei lopulta auta ketään.

Usko nojaa Jumalan ilmoitukseen

Apostoli Paavali sanoi: "Mitä te tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan." Kristillinen usko perustuu Jumalan ilmoitukseen. Hän ilmoittaa itsensä Raamatun sanassa. Tämä toistuu Raamatussa useita kertoja. Enkelit ilmoittivat paimenille suuren ilon, kun Vapahtaja oli syntynyt. Kun Jeesus saarnasi evankeliumia, hän ilmoitti Isän.

Nykypäivänä monet ihmiset vierastavat sitä, että jokin asia ilmoitetaan uskottavaksi. Sellaista pidetään itsenäiselle ja kriittiselle ihmiselle sopimattomana. Kuitenkin vakavasti ajatellen on välttämätöntä, että sinulla on Jumalan antama ilmoitus hänen armostaan. Muutoin joutuisit elämäsi tärkeimmässä asiassa jäämään omien ajatustesi ja päätelmiesi varaan. Jumalan tunteminen ei kuitenkaan voi perustua omiin päätelmiisi vaan Jumalan ilmoitukseen.

Jumalan ilmoituksen pääasia on, että hän on lähettänyt Poikansa syntisiä pelastamaan ja antaa tästä tiedon Raamatun sanassa. Näin Jumalan tunteminen ei perustu hapuiluun eikä omiin ajatuksiin vaan siihen, että hän antoi Vapahtajan. Näin Jumalan sana antaa varmuuden hänen armostaan.

Uskossa eläminen on parannuksessa elämistä

Jumalan ilmoituksen edessä jokaisen on tehtävä parannus. Se tarkoittaa, että jokaisen on hylättävä ajatus siitä, että Jumalan edessä voisi selvitä ilman Vapahtajaa. Sinun on katumuksessa tunnustettava synniksi kaikki se, mitä olet ajatellut, sanonut ja tehnyt Jumalan kymmentä käskyä vastaan. Tällainen katumus on parannuksen ensimmäinen osa.

Parannuksen toinen osa on, että uskot Vapahtajaan. Jeesus on tullut sinunkin syntiesi sovittajaksi. Hän kärsi ristillä kuoleman sinunkin syntiesi maksuksi. Hän nousi kuolleista vakuutena siitä, että hän voitti kuoleman ja siis antoi täysin riittävän uhrin sinun synneistäsi. Uskossa eläminen merkitsee tämän armon varassa elämistä. Parannus ei tarkoita sitä, että elämäsi tulisi synnittömäksi vaan sitä, että uskossa omistat Vapahtajan armon. Tämän armon varassa kyllä saat voimaa ja halua tehdä hyviä tekoja, parannuksen hedelmiä.

Uskossa eläminen tuo turvan tuomiopäivänä

Jumala on ilmoittanut evankeliumin, jotta omistaisit hänen rauhansa nyt. Uskon päämäärä ulottuu kuitenkin pitemmälle, tämän elämän tuolle puolen. Jumala on ilmoittanut, että tulee tuomiopäivä. Evankeliumin varassa sinun ei kuitenkaan tarvitse pelätä tuomiota. Tuomari on Herrasi ja Vapahtajasi Jeesus, jonka Isä herrätti kuolleista. Tämä tapahtui varmana vakuutena siitä, että kaikki synnit ovat pätevällä tavalla sovitetut.

Näin evankeliumi antaa sielulle iankaikkisen turvan. Tähän evankeliumiin uskoen tunnet Jumalan oikein. Olet hänen rakas lapsensa ja pääset Vapahtajasi tähden perille taivaan kotiin.

Kimmo Närhi

Luterilainen n:o 3/1960, s. 17,18

Paastonaika

Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: *“Jerusalem in tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.”* Luuk. 23:28.

Paastonaika on se osa kirkkovuotta, joka on ennen pääsiäistä. Siihen sisältyy neljäkymmentä arkipäivää ja kuusi sunnuntaita. Tänä vuonna (1960) se alkaa maaliskuun 2 päivänä. Kirkkoisämme ovat asettaneet tämän ajan sitä varten, että silloin erikoisesti tutkisimme Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Pidämme, että paastonaika, niin kuin koko kirkkovuosisjärjestys, on hyvä ja hyödyllinen, kun me sitä oikein vietämme.

Paastonajan oikeaan viettoon kuuluu siis ennen kaikkea se, että me tutkimme ja mietimme Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Tämän vuoksi monissa seurakunnissa pidetään paastonaikana erikoisia arki-iltajumalanpalveluksia ja jaetaan Jeesuksen kärsimysaiheista kirjallisuutta, jota voidaan kotona tutkia.

Mutta Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa tutkitaan ja ajatellaan monella eri tavalla. Kaikkia se ei hyödytä. Jotkut sitä tutkiessaan kyllä tulevat liikutetuksi ja itkevätkin, mutta he itkevät ainoastaan siksi, että heidän käy Jeesusta sääli. “Kuinka ikävää, että niin jalo, ja hyvä mies joutui tuolla tavalla kärsimään ja antamaan henkensä periaatteittensa puolesta”, he ajattelevat. Paastonajan tarkoitus ei ole tunteiden herättäminen. Niille, jotka tällä tavalla Hänen kärsimiseensä ja kuolemaansa suhtautuvat, Jeesus sanoo, niin

kuin Hän sanoi niille naisille, jotka itkivät katsellessaan kun Hän kantoi ristiänsä: ‘Jerusalem in tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.’ Luuk. 23:28. Näillä sanoilla Jeesus tahtoi heille sanoa: Älkää minua säälikö ja murehtiko, vaan huomatkaa, että minä juuri teidän syntienne tähden kärsin. Itkekää siis omia syntejänne ja lastenne syntejä, että teille kelpaisi se lunastus, minkä Minä teille kärsimiselläni ja kuolemallani ansaitseen, ja että pelastuisitte siitä iankaikkisesta rangaistuksesta, jonka olette syneilläänne ansainneet.

Paastonajan tarkoitus on saada meidätkin kärsimyshistorian tutkimisen kautta huomaamaan, että Jeesus kärsi ja kuoli juuri meidän syntiemme tähden, jotta me katuvaissina syntisinä uskon kädellä omistaisimme sen syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän, minkä Hän kärsimisellään ja kuolemallaan meille, ja koko maailmalle ansaitsi ja että oppisimme pitämään tätä suurta pelastustamme aina yhä suuremmassa arvossa.

Jumala suokoon, että Jeesuksen kärsimisen ja kuoleamisen tutkiminen meihinkin vaikuttaisi siten, että me profeetta Jesajan kanssa sanoisimme: “Hän on haavoitettu **meidän** rikkomustemme tähden, runneltu **meidän** pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että **meillä rauha**

olisi ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.”

Paastonajan tarkoituksena on myös auttaa meitä uudessa elämässä vaeltamaan. Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman tutkimisen tulisi myös vaikuttaa meihin niin, että emme enää haluaisi elää synnissä, vaan haluaisimme elää Hänelle Joka on edestämme kuollut. Tällainen halu onkin sen sydämessä, joka on varma siitä, että Jeesus on juuri hänen edestään kärsinyt ja kuollut sekä on vapaana armolahjana kasteen ja uskon kautta antanut hänelle taivaan kaikkine aarteineen. Paavali kirjoittaa roomalaisille: “Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” Room.

6:4. Se siis viettää oikeaa paaston-aikaa, joka käyttää sitä niin, että antaa Kristukselta saatujen siunausten velvoittaa häntä uudessa elämässä vaeltamiseen, joka erikoisesti harjoittaa itsensäkieltämistä ja kaikella tavalla upottaa hänessä olevan vanhan ihmisen. Sana “paasto” laajemmassa merkityksessä tarkoittaakin sitä, että vältämme kaikkea sellaista, mikä estäisi meitä uudessa elämässä vaeltamasta. Tämä voi jollekin merkitä sitä, että hän rajoittaa syömistään tai lukemistaan tai jotain nautintoaan, tai sitä, että hän luopuu aivan tykkänään jostakin itsekkäästä harrastuksestaan. Mikä hyvänsä vain on esteenä hänelle uuden elämän vaeltamisessa, siitä hän tahtoo luopua. Ja huomatkkaa, hän ei tahdo siitä luopua ainoastaan paastonajaksi. Tilapäinen luopuminen jostakin itsekkäästä tavasta vain paastonajaksi siinä mielessä, että sitä jatketaan pääsiäisen jälkeen, ei hyödytä ihmistä. Sitä itsensäkieltämistä, mitä harjoitetaan paastonaikana, tulisi harjoittaa siinä mielessä, että sitä jatketaan pääsiäisen jälkeenkin.

Jumala suokoon, että tänäkin paastonaikana Kristuksen kärsimisen tutkiminen vaikuttaisi meihin niin, että saisimme voimaa uudessa elämässä vaeltamiseen ja yhtyisimme virren tekijän kanssa sanomaan:

Jeesus sinun vaivas kovat,
Ristis, kipus katkera,
Mulle turvaks, opiks ovat,
Eläissä ja kuollessa
Kun mä sytyn syntihin,
Auta, että muistaisin:
Semmoiseen on käynyt vaivaan
Syntein tähden Herra taivaan.

Virsi 56:1

RE

Lapsen usko

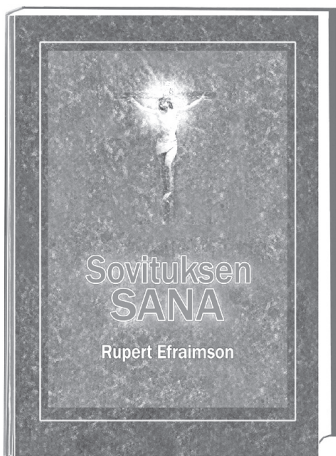

Lapsilla on synnynnäinen tieto Luojan olemassaolosta. Heille on luonnollista, että kaikella olevaisella on tarkoituksensa. Tämä käy selville tri Justin Barretin (Oxfordin yliopiston antropologian keskus) yli 10 vuotta kestäneissä tutkimuksissa. Barretin mukaan pienillä lapsilla on uskoa vaikka perhe tai koulu ei olisi heitä opettanut siihen. Lapset ymmärtävät myös eron ihmisen tekemien tuotteiden ja luonnossa esiintyvien ilmiöiden välillä. (London Telegraph)

Länsimaissa tämä lapsen usko halutaan tukahduttaa mahdollisimman varhain. Kehitysoppi tuodaan esille jo lastenkirjoissa. Luonnollinen jumalusko murenetaan viimeistään biologian oppitunneilla. Näin varmistetaan se, että uusi sukupolvi saadaan ateistisen yhteisön valvontaan. Yhteiskunnan ottaessa vastuun lasten kasvatuksesta ja koulutuksesta, voivat vanhemmat pitää huolta vain omista eduistaan ilman syyllisyyttä lastensa tulevaisuudesta.

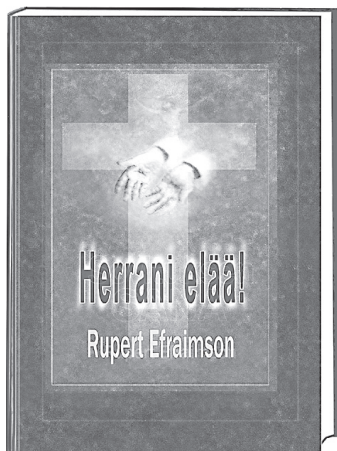
Kristittyjen tehtävä on noudattaa Lunastajamme käskyä. Lapsi saa kasteessa pelastavan uskon lunastajaansa. Vanhempien, kummien ja seurakunnan tehtävänä on ohjata lasta sanan kautta Kristuksen tuntemiseen. Jeesus osoitti erityistä huolta siitä, että lapsenusko säilyy ja vahvistuu. Tästä on esimerkki Matteuksen evankeliumissa: *"Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sentähden, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!"* (Matt. 18:2-7)

KP

Sovituksen Sana ovh 20,-

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen-lehdessä. Efraimsonin puheissa ja teksteissä kuuluu selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus, jolle on tunnusomaista luottamus Jumalan armoon Vapahtajassa Jeesuksessa, armahdetun ilo, halu kertoa Vapahtajasta toisillekin “ettei keltään saisi peittyä, miks’ Karitsa on kuollut ristillä”.

Herrani elää! ovh 20,-

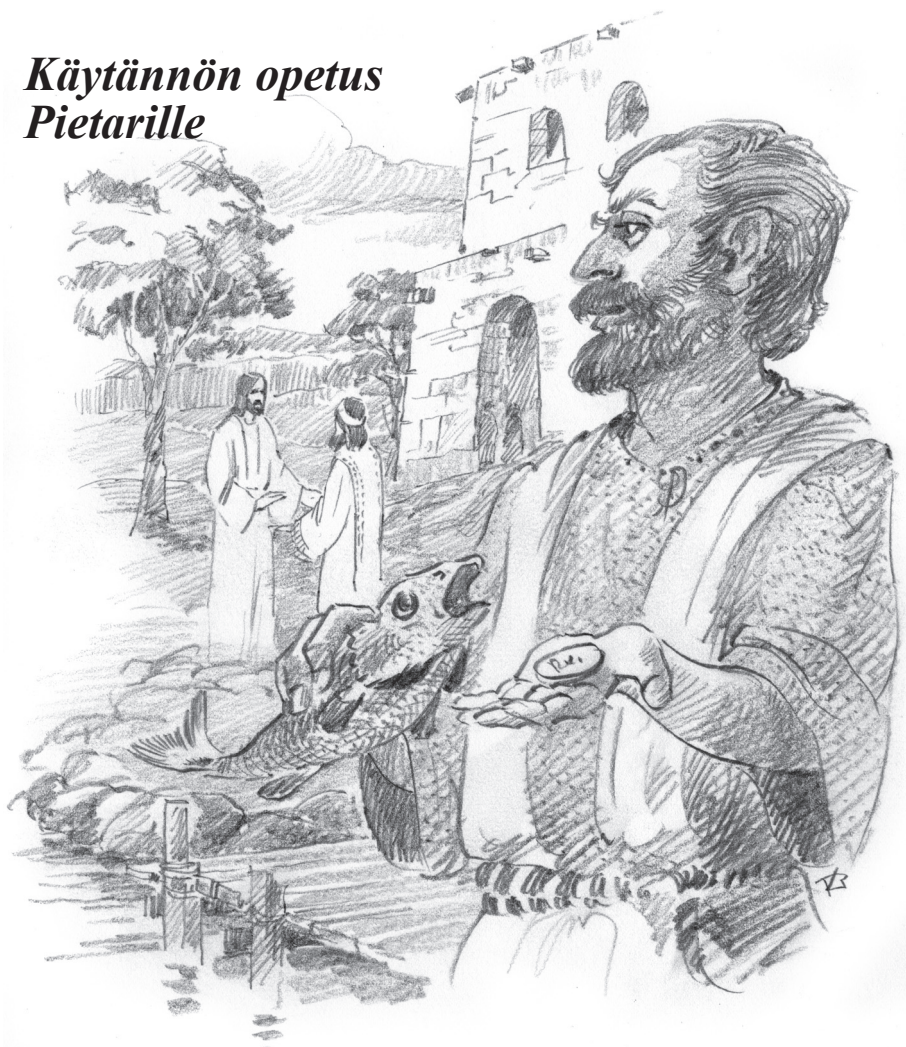
Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja, *Herrani elää!*.

Toivomme, että nämä kirjat voisi saattaa etsiviä uskoon ja vahvistaa kristityitä Jumalan sanan tuntemisessa ja armon ilossa Vapahtajassamme Jeesuksessa. Kristus on totisesti ylösnoussut ja Hän on uskonut meille sovituksen sanan.

Seurakuntien yhteisiä tilaisuuksia
Talvileiri to 12.-su 15.3. Siitamajalla.
Teologipäivä la 4.4. Helsingissä
Pääsiäisjuhla su 12.4. Lahdessa.
Helatorstain juhla to 21.5. Turussa.
Kirkkokunnankokous la 23.5. Helsingissä.

Sähköpostiosoitteen muutos: Tilauksia, maksuja, osoitteenmuutoksia yms. koskevilla asioissa pyydetään käyttämään osoitetta:
 leena.sarela@luukku.com

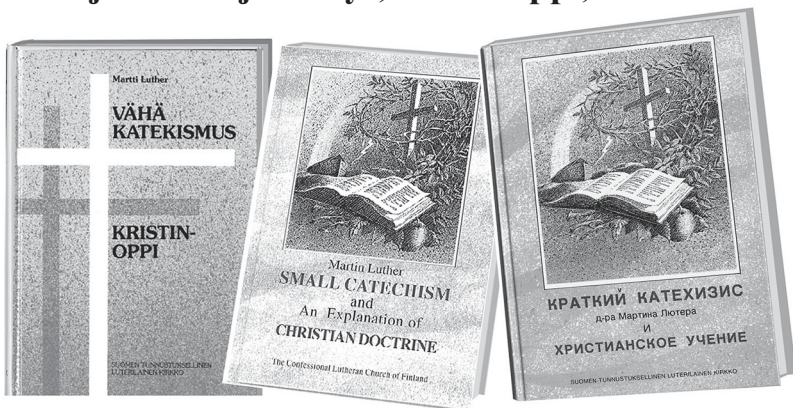
Käytännön opetus Pietarille

"Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?" Hän sanoi: "Maksaa." Ja kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi: "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Lapsiltaanko vai vierailta?" Ja kun hän vastasi: "Vierailta", sanoi Jeesus hänelle: "Lapset ovat siis vapaat. Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen. Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi." Matt. 17: 24-27

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

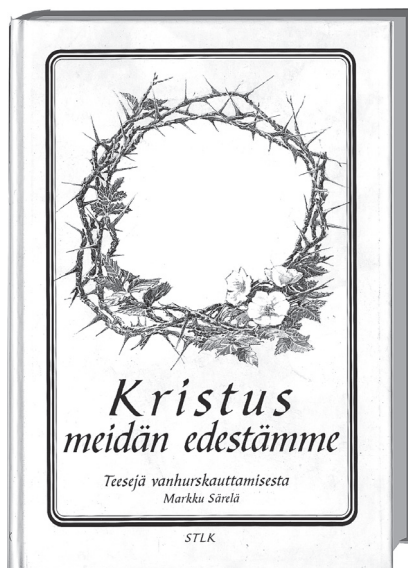
Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Markku Särelä

Kristus meidän edestämme

Kirjan on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle.

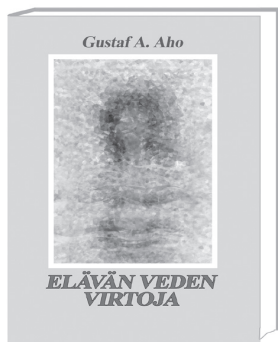
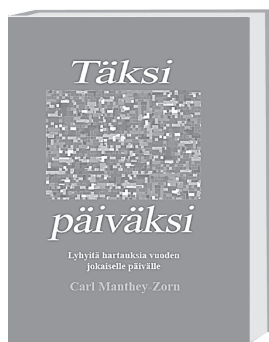
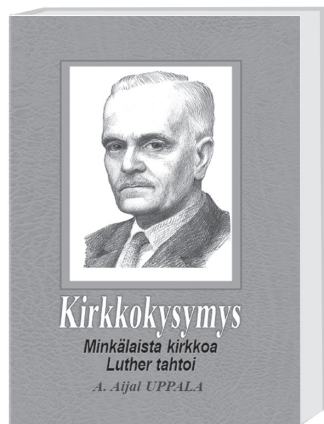
256 sivua **Ovh. 17 euroa**

Kirjallisuutta

Viime vuoden aikana olemme saaneet painosta seuraavat kirjat: A. Aijal Uppala: Kirkkokysymys (Kirkko-opilliset teokset pääosin 1930-luvulta ja aiheeseen liittyvät myöhemmät kirjoitukset) (ovh 20 e), C. M-Zorn: Täksi päiväksi (hartauskirja) (ovh 20 e) ja Markku Särelä: Rauha teille/3 (saarnakirja) (ovh 15 e).

Juuri ennen joulua saimme pastori Rupert Eframsonin kaksi kirjaa: Sovituksen Sana ja Herrani elää. (molemmat ovh 20 e) sekä Gustaf A. Ahon kirjan: Elävän veden virtoja (saarnakirja) (ovh 20 e).

Vuoden 2008 aikana STLK on julkaissut lisäksi: Pastori Markku Särelän Saarnakirjan toinen osa (ovh 15 e), Virpi Apponen: Tieni johdata taivaaseen (uusintapainos) (ovh 8 e), Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Helmiä (erityisesti lapsille) (ovh 4 e) ja Kristinoppi ruotsiksi (ovh 10 e).

Talvileiri Oriveden Siitamajalla
12.-15.3.2009
Rakkaudellinen seurakunta

To 12.3.

- 12.00 Saapuminen ja lounas
- 13.00 Alkukahartaus
- 14.00 Virsitunti
- 16.00 Rakkaudellinen seurakunta tunnustaa syntinsä
- 19.00 Iltahartaus, Siionin kanteleen lauluja
- Ruokailut klo 15, 17 ja 20.

Pe 13.3.

- 9.00 Aamuhartaus
- 9.30 Raamattutunti: 2. Johanneksen kirje
- 10.30 Rakkaudellinen seurakunta varoittaa synnistä
- 11.30 Virsitunti
- 13.00 Lasten tunti, nuorten tunti
- 16.00 Rakkaudellinen seurakunta ottaa vastaan syntisiä
- 19.00 Iltahartaus, Siionin kanteleen lauluja
- Ruokailut klo 8, 12, 14, 17 ja 20

La 14.3.

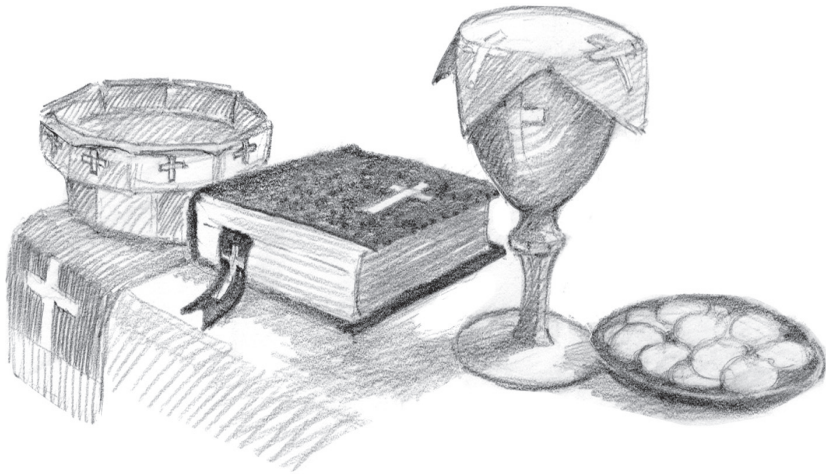
- 9.00 Aamuhartaus
- 9.30 Raamattutunti: 3. Johanneksen kirje
- 10.30 Rakkaudellinen seurakunta on opissa yksimielinen
- 11.30 Virsitunti
- 14.00 Lasten iltapäivä
- 16.00 Rakkaudellinen seurakunta pitää huolta vähempiosaisista
- 19.00 Iltahartaus, Siionin kanteleen lauluja
- Ruokailut klo 8, 12, 14, 17 ja 20

Su 15.3.

- 9.00 Aamurukous
- 11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus
- n. 12.15 Lounas

Osallistumismaksu: Aikuiset koko ajalta 60 euroa tai 22 euroa/päivä. Lapset, nuoret, opiskelijat, työttömät ja yksinhuoltajat puoli hintaa.

Ilmoittautuminen: Viimeistään ma 9.3. Kimmo Närhille, puh. 040 7567 659, sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

STLK teologipäivä
la. 4.4.2009 Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1
Kirkko ja armonvälineet

STLK järjestää kaikille avoimen teologipäivän 4.4. Kuulemaan ja keskustelemaan ovat tervetulleita niin teologit kuin asiasta kiinnostuneet maallikotkin. Kunkin esityksen aiheelle on varattu aikaa 60 minuuttia, josta noin kolmannes käytetään keskusteluun. Esitysten pitäjät ovat pastorit Kimmo Närhi ja Markku Särelä sekä rev. Edward Brockwell. Tervetuloa!

10.30 Tervetuloa ja alkuhartaus (KN)

10.45 Jumala antaa armonsa armonvälineiden kautta (EB) (englanniksi, saatavana kirjallisena, tarvittaessa tulkkaus suomeksi esityksen aikana)

12.00 Asetussanat vaikuttavat reaaliapresenssin Herran pyhässä ehtoollisessa (KN)

13.00 Ruokaväliaika

14.15 Kuolleiden puolesta rukoilemisesta (MS)

15.15 Päätös (KN)

Ukrainalaisia vieraita

Helmikuussa on odotettavissa ukrainalaisen sisarkirkkomme piispan Mihail Nagornjakin vierailu. Hänen mukanaan on myös Svetlana-vaimo sekä tämän sisar Tatjana. Suunnitelman mukaan he osallistuvat seurakuntiemme tilaisuuksiin Lahdessa 10. ja 15.2., Turussa ja Porissa 7.2., Tampereella 8.2., Kontiolahdessa 12.2., Vaasassa 13.2., Kokkolassa 14.2. ja Kuusankoskella 15.2.

Kastettu

Pyhässä kasteessa on Vapahtajan armon osallisuuteen ja Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäseneksi otettu Aada Wilhelmina Eleanora Rantanen, syntynyt 11.11.2008, kastettu 10.1.2009 Porissa.

“Sä sääsit, Jeesus, kastehen / Elämän vedeks meille, Sun sanas veteen yhtyen / Tuo armon langenneille. / Sä voimallasi kastehen / Oot armovedeks luonut, / Sen kuoloks vanhan ihmisen / Ja uuden synnyks suonut, / Elävän toivon tuonut.” (J. L. Runeberg, J. Krohn, VK 1938 222:2)

Poisnukkunut

Jumala on kutsunut tästä ajasta autuaitten lepoon Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsenen Liisa Sisko Orvokki Bergqvistin 77 vuoden iässä.

“Katsella silmillämme / Me saamme Jeesusta, / Kuollutta edestämme / Ja ylösnoussutta. / Ah, kuinka autuasta / On häntä ihailta! / Kristuksen sielä vasta / Saa täysin tuntea.” (Pentti Jaakko Ignatius, VK 1938 619:5)

Seurakuntien vuosikokoukset

Helsingin Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan vuosikokous pidetään 22.3. alkaen jumalanpalveluksella klo 11. Paikka: Fabianinkatu 13 A 1, Helsinki.

Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan vuosikokous pidetään 29.3. alkaen jumalanpalveluksella klo 11. HUOM! Paikka: Saaristenkatu 22, Hämeenlinna.

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 1.3., 22.3. ja 3.5. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 15.3., 12.4. ja 24.5. *Lasten iltapäivä* la 28.2. klo 14 ja 4.4. klo 14. *Nuorten ja nuorten aikuisten ilta* pe 3.4. klo 18. *Teologipäivä* la 4.4. alkaen klo 10.30. *Kirkkokunnankokous* la 23.5. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 7.3. (HPE) ja 18.4. klo 10 (HPE). *Helatorstain juhla* to 21.5. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 16, HPE 8.2., 8.3., 12.4. ja 10.5. Poikkeus: Ei jumalanpalvelusta 15.3. *Kristinopin peruskohdat* ti 10.2., 24.2., 10.3., 24.3.7.4., 28.4. ja 12.5. klo 17. *Seurakuntailtapäivä* kodeissa ke 4.3., 1.4. ja 6.5. klo 15. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 17. Ei 24.2.

Lasten iltapäivä la 14.2. ja 18.4. klo 14. *Pääsiäisjuhla* su 12.4. alkaen klo 10.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 15.2. (HPE), 5.4. (HPE) ja 10.5. (HPE) klo 11. *Raamattutunti* ke 11.3. ja 15.4. klo 14.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 8.2. (HPE), 22.2., 8.3. (HPE), 22.3., 5.4., pe 10.4. (HPE), ja su 19.4. klo 11.

Siitamaaja: *Talvileiri* 12.-15.3. *Nuorten päivät ja esirippikoulu* pe 15.-su 17.5.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 22.2., 29.3. (HPE) ja 19.4. (HPE) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 7.3. ja 18.4. (HPE)

Kokkola: *Jumalanpalvelus* ja HPE la 14.2. klo 14, to 19.3. klo 18, to 9.4. klo 18 ja to 7.5. klo 18.

Vaasa, Kirjastonkatu 5: *Jumalanpalvelus* pe 13.2., 20.3. ja ti 19.5. klo 18.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* ja HPE ke 12.2., 18.3. ja 29.4. klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 20.2. (EB) ja 17.4. (EB) klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 28.3. (HPE, KN, EB) Martti ja Kyllikki Lehtolalla ja 25.4. (EB) Elma Murrolla klo 13.

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 27.3. klo 13.

Karstula: *Jumalanpalvelus* la 28.2. (EB) klo 13 Tatu ja Katri Lahdella.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 7.2. (EB), 7.3. (EB), ja la 25.4. (EB) klo 18.

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 28.3. klo 18 (HPE, KN, EB).

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 8.5. (HPE) klo 15.30.

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 9.5. (HPE) klo 10.

Seurakuntien yhteisiä tilaisuuksia
Talvileiri to 12.-su 15.3. Siitamajalla.
Pääsiäisjuhla su 12.4. Lahdessa.

Helatorstain juhla to 21.5. Turussa.
Kirkkokunnankokous la 23.5. Helsingissä.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

**Luterilaisen tilausmaksu
vuonna 2009 pysyy entisenä:
kotimaassa 25 e ja ulkomaille 35 e.**

Sisällys:

Jumalan siunaus ja avioliiton onni, Martti Luther.....	42
Kirkon perustus ja tulevaisuus, KN.....	43
Vapahtajan armo antaa halun palvella, EB.....	45
Jumalan palvelijan autuas osa, KN.....	49
Rauhaa ja iloa kristityn elämän tiellä, Th L.....	52
Pietari ja enkeli, Apt.t. 12: 5-1, 2. Piet. 3: 9-13.....	55
Monen jumalan palvelemisesta Vapahtajan turviin, KN.....	57
Paastonaika, Lut n:o 3/1960, RE.....	60
Lapsen usko, KP.....	62
Käytännön opetus Pietarille, Matt. 17: 24-27.....	64
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	65-71

Kansi: Tuottakoon maa elävät olennot 1. Moos 1:24, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynä 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2009: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com